

פרוטוקול מס' 106

מיישיבת ועדת החוץ והביטחון

ביקום ג', י"ג בשבט תשכ"ח - 13 בפברואר 1968, בשעה 10.00

נִכְחָדָה:

חברי הוועדה

- ד. הפטן - יוז"
- ט. אורנה
- ד. אלפונסי
- ה. בן-אליעזר
- ד. ברקע
- ע. גורברין
- ד. חזן
- ט. יעורי
- ג. כהן
- ח. לנדרמן
- ג. מאיר
- ש. פלאט
- ד. צדר
- ג. רפאלי
- א. רימלט

נִצְדְּרָה:

- י. מדרגי
- ג. מרידור
- ט. נסיך
- ו. סדרין
- ח. צדוק

orzmeni

- חבר-הכנות ג. הארדנר
חבר-הכנות ד. פחל
ס"ר ש. חיל
אלוף-משנה י. יסעדר
רב-סרן א. דרור
צ"ב צי"ב המשפחות של חזרלנץ
ב"דקר" - בג' ב. אורנשטיין, מ"ר ג. זענין,
בר ג. מדרחי, ס"ר ק. פרקוביץ, בג' ג. שחף,
ס"ר ש. אשף

מצירת הוועדה

רשומות

ט. הלגנדי

1. אסיפות ותשבורה.

ס"ר-הירם:

2. המשך הדריפת ותתacheliooth ביהודים בארץ-ישראל
בעקבות מלחתה שנות חיים - האזע לסדר תיירות
של חבר-הכנות ג. הארדנר.
3. מזב היהודים בארץ ערב - האזע לסדר תיירות
של חבר-הכנות ד. פחל.
4. משלחת של משפחות חולני "דקר".

אגי פרוחה את הישיבה.

ח'ו"ד ד. הכתובה

1. שאילתות ותשובות

חבר-הכבוד ארגן העלה באהמת היישיבות שאלת ביחס
למגמות צח█ת, שכאיילן מרצה בין החילילים שלגוי
ספינצי. העברתי את השאלות שלו לשיד הפטורן, אשר מסימט במכח מיום 8 בפברואר,
说到 23.1.68, "חדר הורודת פשתה אורגן שאל ביום 23.1.68, והוא כפופה תיידיעת בדבר
מגמה צח█ת בין חיילינו כספינצי, מה חיקף הסחלה וסתם דעתם בעניין זה.

ח'ו"ד ד. הכתובה

לא מרצה סבגט של צח█ת בין חיילן אהיל ספינצי.
ביחידות אחדות הרופיעו מקרים של צח█ת ובתנ זרגע בידי חיטוון ב"גטה גלויבין". המקרים
היו ברודדים ואין לראות בהם חריפה של מגמה.

אבקש להביא החשובה לידיית חבר-הכבוד פשתה אורגן».

לפניכי בפורש שאלתי אם ניחנה הוראה לקזרנה בצח"ל
לא להשתמש במונח "טחחים טשורדרים".

ח. לנדרון

שאלתך נרשמה בפדרטוקול. עניין זה נרבע למסמלה
כולה. העברתי את הפדרטוקול לדאס-המסמלה. עד
כשה שידוע לי, המרוצחים בהם משמשת הסמלה הם יחרדה, שומרוון ובורלאן.

ח'ו"ד ד. הכתובה

שאלתי שאלת אינפורטטיבית הנורוגעת לשיד הפטורן,
כי מדויב בהוראה שאורי ניחנה לאגשי הצבאות.
התധרכתי רק לעניין זה ולא למושא אחר. אבקש לקבל תשובה לשאלתי, אם אכן נזכר
שניחנה הוראה לקזרנה בצח"ל לא להשתמש במונח "טחחים טשורדרים".

ח. לנדרון

לפניכי זמן מה שלחתי לך מכתב וביקשתי שיד הפטורן
או ציביר יפסור לפניו נחוניים על גירוס בפני היישיבות.

ג. כתובה

בחבתי בעניין זה לשיד הפטורן, אבל עזיזין לא קיבלתי
את תשובתו. גם אני החענינתי בשאלת זו. אלוף איליל
אורפר שיש מקרים שונים בעניין זה.

ח'ו"ד ד. הכתובה

2. המשך הרדייפות וההתקולות ביוזדים בארץ ערב בעקבות
סלחת שעם היפים - הצעה לפדר היהום של חבר-הכונס האוזן

העורברות העיקרית מועלן בזמן שהנושא גדורן
בפליאת הכנסות.

ג. האודונט

מהורח הידיירוח שהגביעו אילינו מאז גדורן הנושא
טוחבר, כי בהשפעת הלחצים של דעה הקהיל, שעורבנד אוותם, חולו שיטרדים מסורדים
לגבוי העזדרים במזרים. יהודים הורשו לעזוב את מזרם, אם כי ללא דבוש, והרכוש
נסאר כולם במזרם. אבל יש עוד אסורים רביים. לפי ידיעות שנחפרסנו לאחרורן
בעתידנות הצרפתית טוחבר לשם הוועברן מכלא אל-יעבה האבזרי והידוע, לבחי-כלא
אחרים. לא כולם הוועברן, אבל חלק מהם.

לעומת זאת אין כל חזקה ממצבם של יהודים עיראקים,
שכזבר, חמושים אפילה לקיים מבעים עם האלב האדרום. האלב האדרום לא חalive לחקיקת
מווע, סטורן מחד של היהודים.

ב. האזרדרן

בג בוטריה נטכבות הדריפת הרטמיות והחבי-
רטמיות. אידי מצע לשליקול אם אונחו לא גראטים
להמפיק ללחוץ על ארונות טרכות יידית וידיתוחיות לשעך או אפיילר לא יידיתוחיות,
כדי שייעזרו לך.

חפדרים, למשל, עוזר לנו הרבה ביתם למארחים,
דעתם מבקשים לא לדבר על כך בפומבי, ואמנם, לא חוברתי זאת בשעה שעהית את האעת
במליאת הכנסה. השברירות הספרידית במארחים, גם חזרה לאיישות של השבריר ובמ' לפנ'
הוראת שקיבלה, התערבה הן לטובת יהודים ספרדים וחנן לבני אחרים.

שפעוררת שאלת אם זה נכון לנצל את הקשיים שבין
זרמת ועיראק, ולבקש ש>tagתמים יעשנו משגר לטובת יהודי עיראק. בשעה פגינר אליהם
רחם חבטיחו לעוזר, אבל איינני יודע אם הם אמנים עשר משגר.

כל סקרום, חלחצים בקרב דעת הקהל עוזר במשהו,
לפחות במארחים. אני מצע לא להזכיר בזקודה זו של הקהלה. יש דרכיהם שוננות לדאוב
לכך שתגונשו לא ירד מסדר היום בעחותות הועלמיה, בשעה שהדריפת קשות וחדריפות, ואני
לנו דרך לבוא במישרין לעזרת אהינו היהודים באזרוח-ערב. אורלי ייחס בכך גם פטרום
הטובה בעקביפין לידעו אשר מפיזים עלינו בדרך החזרה גם העברבים בשטחים החדשים.
אין אונחו אדיבים לחושות, כאשר הערבים מצללים בכל הפעוטנים לבני הגעה ברצועה
עדת ובמקומם אחרים, ואם נעשה משגר הרי זו רק חוצה של מעשי פירור.

בעניין זה הינה הצעה דרומת של חבר-הכנסה פהלו.

היו"ר ד. הכהן

3. מזב היהודים בארץ ערב - הצעה
לסדר היום על חבר-הכנסה פהלו

כלו לחוזר על הדברים שנאמרו במליאת הכנסה, בראוניג
להציג כי מכם של היהודים בטריטוריה, מארחים ועיראק,
הורע מכך מלחמת ששת הימים עד היום ותם גמגאים במעין ביה-סורה בדול. ידוע לנו שגם
בעבר היו חוקיפות שודרות בתן התגלו לייחודיים באזרוח ערב, אלא שגם היה זה לחקופה קזרבה
שנחתימה, בשעה שלפי מזב הדבשים ביום אין כל סימן להפסקה וייש איננו יכול לראה
את חזך של כל הדריפות מכך מלחמת ששת הימים.

במצרים, כפי אמר חבר-הכנסה האזרדרן, יחנן שהמצב
חוטב במקצת, ואורי יש יהודים שצליחו לאזאת, אבל אלה שנשארו במארחים, מזבם לא חוטב
ואורי אפיילר חורע, לאחר שגזה הדיבורי התרצה בקשר מספר קטן יותר.

מה מספר היהודים שצליחו לאזאת מארחים?

ג. גובריין

אין ליספרם. ידוע לי שגעשים זוירגה להמשיך
ולהרzieי יהודים במארחים, אבל אלה שאינם מצלחים
לאזאת - רע ומר גורלם.

מוחרם יידעו שיש ביריכנו ומחרוך מחייבים שצליחים
לסוגם בסוגנות רבוח, מחברת שיתודים בטריטוריה מזבם של רעב, כי הם מנדחים
כל הטעקה.

נגבשתי עם שדי בחדרים שצליחו, בסוגה ממשהו,
לאזאת עיראק, לאחר שעשו דרך ארוכה ומסוכנת, וספיהם אפער לשטו על דרוועה. לפני
מה שהם ספירים סוחבר שטבב עיראק גרווע יוחר מאיר בארצאות האחדות. משחרת היהודים
בעיראק איןין מתחדרות במקום אחד או באיזור אחד, אלא הם ספרזרים ומונרכחים מן
הסובב אותם, גם עיראק ולא רק עיראק. ידוע לנו על עינוריים בbatis-הפורר,
ולא אחזור על הדברים. ואלא אמייר בעיראק עלול לחשיא נטהר בגזאי העינויים
וחאכזריות בהם נתנו האסירים. אשא יהודיה עשרה, שנגנה את כל הרוח לארכי שיחור,
ונכח לאזאת עיראק רצחף, ברוחה לבת הארץ ולבנה בארץ-הברית; האפיילר את צבשי,
איינני יודע אם אוכל להוציא ולחייב.

ל. פחלן

andi יודיע שאגדי אוור דברדים לפני פרדרום שאין
באפשרותו לעורר הרבת, אבל, כפי שאמור הבר-חכט
הארודנער, אולוי אפשר לנצל לעניין זה גורמים שאפיילו לא כל כך צוח לנו לנצלם.

חיותרים בארץ ערב נמצאים ביחסים חמומים בחוסר רבדה
איומה, אשר מתייבים אורתנער, כייחודים אלה, לנוכח לפrox את המסדר הזה ולחבייע אליהם,
אפיילו לא גזליה לחוואיים מיד, אבל נובל לחזקם.

מד ס. חילנו

רבותי, חבריו הרכבת. כפי שכביר מסדרי בישיבת
קדמת של רעדת צו, מסדר החוץ משל בעניין יהודים
בארכיות ערב בעקבות מלחתה שש הייפים, מיד כאשר הגיע מטה בעניין יהודים
לפעמה נסיבו כבר אז לפועל ולהפעל אורחם מטעם אינדרה שעמדו לרשותן, וש הם מוגבלים
לפדי. הכל שהיה נקור בידנער הוא לא לבטים לטרום פרטום מירוח, משש שהברד' היה בערבים
של האנשיים. לא מדענו, ולא דאיידר סיבת למוצע פרטום עובדות, אבל נמנענו לדבר על
חדרכים שבתוכם קטנער.

בישיבת קודמת מסדרי על חילתו של מבעים ונסירות.
אנפה להשלים בקדמה מה שאח' מא. לעזרי אין איש בשורה במובן זה שוכב לוטר
שהחזרות שביעות דזרן. עד סוף חודש דצמבר היו במקומות תריאות חיוביות. מיד לאחר
מלחתה שש הייפים או סבור למלחתה נאסרו במקומות כ-500 גברים ועד חודש דצמבר שוחררו גם
כ-250 מהם. היהת הבחנה והבטחה לבורים שטוקו בבור, שיתר האפרים ישוחררו גם
הם, אלא שקרה שהוא אין אונחו יכולם להסבירו, הדקאו כליל תחילה השחרור, ומספרם
אל אלה אשר נאסרו בכתה-הטוהר מביע ל-240. עד היום לא חרדש תחילה השחרור, וזה
בניגוד להבטחה שלקרנות סוף השגת ישוחררו בכל העזריות, וזה גם בגיבוד מה שהחצנו
שכיפין פיבין אהיה יציאת. עניין זה נושא עכיזו בבדיקה ובטייפול. יש סברות כי מאמר
אשר פורסם ב"לה-אנטפראט" הבהיר זכרו, שבו דואין יהודי שיצא מפארט,
הוא אעד ברם לפצב חביבתי. העניין נראתי לי קצת תליש, ואיבגנוי יוזע אם אמצע יש בכך
כדי להסביר את הדברים. סכל מקומ, ערבדה היא שמאז אונחו בחרדים בראטה בדלה והדלקת
ואין אונחו יכולם לסייעו מתי הסיבה להפסקה תחילה השחרורים וכיידר אפשר לחקן את
זהבך.

בניגוד לפרטומים ארבעים אשר חזרו את פצעם של
יהודים, העשתה מעדת פרטומים שחזיקם, גם "נדיו-ירוק טייפט" סייף על מפקדים שנעשו
כדי להוציא יהודים מפארט, ובין היתר הזרביה גם עדרם של הסדרים והאיטלקים. בכלל
פרטום זה, שמיינדר למגעו אחרו, יש עכיזר רתיעה מסורית אצל הגורמים שעזרו לנו
בשבתו, לרבות האפרדים.

עם סיור המבצע של חילוף השבויים בידנער ובין
מצרים, ושהזרם של האחים שהיו שם, יכול להיות שזו לא תחילה את הדריכים במטבעות
הבל האדום או נציג האו"ם, כדי לנחות ולהדרש מהחומר את שחרוריים של העזריות, לא
בדדר לנור מה שפערת של העברת העזריות לבית הסוהר החדש. אין סימנים שזה ביחס-סדר
ברזר יזרח, אבל אין גם סימנים שזה בית-סוהר סוב' יתרה. היה שטעהה שפראובזים בז
בז פרשעים פליליים, ואם זה אונדו בך הלי זה אונדו שחנאים אינס טוביים, ואם גראסיך
ונקשרו ערבה זו לעובדה שטוק תחילה השחרור, הרי זו ערבה טערת.

אשר לעיראק ולסוריה היה מנדית אל האפריקאים.
היר מנדית של יהודים בארכיה הדריה אל השטרכות האפריקאים. לאחרונה התחלת הטעינה
עכיזה של האפריקאים ביהודים בעיראק, כתגובה לנטיזיהם של יהודים. תחת מזיהו של
האפריקאים אל או-תאנט. יש מזיהו נסיבות לתהירות קצת יוזר פעללים ביחס לנצח של
יהודים בעיראק ובסוריה. היהת מנדית של השגריר שלג'ו בדורמן לודטינגן. היהת חרבה
שהחיה מצד כבונת לעשות שהר. הם בקשר לשיפורם של אונדים ואונחו המזגדו אורחם. מאז
אונחו שומעים מאנשי הזרטיכון כי העניין נושא בטיפול, אבל מרד לבך לא שמעו מזה דבר.

מ"ש הלל

הספרדים, בחשיפהם של האמריקאים ולפי פניה של האמריקאים אליהם, תחילה בטיפול טוריים גם על שינורי בעמם של עיראקים. לאחר מכן בילו גם הארכיטים אינטנסיבית ליחסם. היה לנו חיסכון אם יישם טעם ומקומם שנפנעה לארכיטים, אבל בסופו של דבר החלפנו לפניהם, ואבונם פגנו אליהם לפחות כשלעצמה חרדיים. מזוזה שלושת חרדיים. מזוזה - ארבעה שבועות יש שינורי בכך שהם מאשרים שחדיעות שבידינו על פגמו של היהודים בערך נסגרה ובסוריה חן כרכרות, ולפי דיווחיהם של ציירים שלהם בארכות אלה אוחנו שדרונות גם בחבנה ודקלה לפניהן של גוראל אליהם.

הבדיר הזרחי בעיראק שהדרך שיש בו כדי לאחסן את השם רע והארונות שהייתה לנו. הוא סבור שצורך לעשותו לקראת ביצורו של עארך בפודיז. בקשר מהזרחיים לדבר על ליבור לפקוח בעניין זה, שהוא הוומיניסטי ברייה, ואין הוא קשור במפעצת היהודים של ירושלים-ארdem-עדב. היות הבטחה שתהיה שייח' בדרכו של עדב, או, זאת אדרת, שקרב-זה-פרוויל יעלת אהענין. לא שמענו אם אסנו דבר געטה.

אנשי האלב האדרום מדרוהים בדרכ-כלל דיווחיהם סוחרים. נציג האלב האחכוסהסעהם בכירור אצל השלטונית יוזא מחרך הנטה שאין בעירות, אבל זה אשר מאריה אם עצו לעמם הכא פודר דוד"ה שונא.

בסיום דבריהם בתימן, מפוזרים בכפרים, ריש האזרחים כאילו בזמנם, בעת העלה הגדרה מחייבן הם לא רדו לעלות.

ה. רפאלן

מ"ש הלל
לאחרונה, כנראה בעקבות מלחמת ששת הימים, חלה חרעה במזבם של היהודים בתימן ויש אולם דאגה סוציאלית. ניסינו לעניין בעניין זה את אכמי האלב האדרום.

באידה חלק של חיטן הם נמצאים?

ג. מאירן

הם נמצאים בשני החלקים של חיטן. הם מפוזרים סקד, אחד בעיר ושמיים בכפר.

מ"ש הלל

אנשי סבור שחדיר הפטובה ביזור להקלת שארית הפליטים בארץות ערבייה לעיראלא. אין אפשרות לחבוקם כירום בדרכיהם ישירות כבוד עיראק-ישראל או חימן-ישראל, כפי שהיה בעבר, ויש לחזור על דרכיהם אחורה. מה נעשה בעניין זה?

ג. רפאלן

היום וטענו פרטיהם לא מעטים בהם למזבם של היהודים בארץות ערבי, אני סבור שאנחנו צריכים להזכיר לסייע לסייעם, במיוחד כלפי הכנס. נדמה לי שיתה נברון אם נספח משפט אחד שייאמר בו פהוועדה שמעה על מצב הפעולה הדועשה בעניין זה. כרונתי הידי למסוף כללי ולא לפטיטס.

יחד עם זאת בראוני להעיר כי לפעמים אוחנו שחתמשם בסבלם של היהודים המעתים בארץות אלה כדי להעלות טענות אחריות, וחדבר עלול להזכיר ליהודים טם. עליינו לסקול בכבוד ראש אם טיעוניהם שוגנים שלאו אין כדי לחתיק ליהודים בארץות ערבי ולהודיע להם סבל על סבלותם.

ג. מאירן

אין לנו שליטה על דבריהם המחרקטים בערכוניות העולמית. ב"ג'יר-זירק טירטס", ליטל, יש יהודים שכאש נופלת לידי ידיעת הוא איננו מסכים לוותר עליה. מאידך, יש לנו סטטיק כסירן כדי לפרט ידיעות בלי שעקבות יוביילו אלינו. אני בטרחה, שטידה שחדוברים הם בידי משרד החוץ הוא כוונתך.

אין ספק שליליגן לחיות זהירותם באפר לדרך המנוסה, אבל בדרך שחדריהם צריכים להתחדרם אורה שולחן לפערן שחדרו, לכארה, אינט פקרנותם אלצו. על כן אין אפשרות לו רוחם פנוי עאיין אונחדר יכולם לסייע על חייניותם של ממשלה עיראק, או ממשלה מדינית, או סוריה, ויש זורק שתחיה דעה קחל.

היו"ר ד. חכמן
הצעתו של חבר-הכבד רפאל לחניה מסבנה על שולחן ההצעה, תיא רבר פודטלי. אונחדר יכולם לחשב מה יש לאפשרו绦 לעשורה. כאשר מדברים על עיראק, כבודך פרט וחוכריה. כורחני היה בעיקר לחיפוי בעניין זה מדיניותו שכנוח לעיראק, כבודך פרט וחוכריה. כורחני היה בעיקר לשח חזרתי, שהעדרה תייחודית באוצר נחנית פטורין ומיחסים תרבותיים. אין לי ספק שמבוקש של יהודי פרט עשר לא מסע באישיותו של השח ובעמדתו בעניינים אלה. יכול לחירותם שתוארו יוכל ללחוץ ביחס לעיראק. יכול לחירותם שכך יש מקומות לשגר אל השח אגדים כמו דיבקוט ויעקב יעבץ. אורה פועלם יכולת להעתה גם בחורביה. אורי אפשר לארכ לשלוחה גם ספדירים לא יהודים, שיפעלם בשתי מדיניות אלה שנן קדרותם לעיראק ויש להן קסרים הדוקים אהה.

א. בן-אליעזר
אם תיתח מחייבת לחיפוי גם מדיניות דרום-אמריקאית
לפען תייחודים בארץ ערב? נראה לי שרוקם מדיניות אלה יכולות לפעול יותר מדיניות מדיניות דמידוטם בפזרה-תחיכורן.

מר ט. הלל
בדוחנו העיקרית היה לבורים להרצאות של היהודים בארץ ערב. הצהה היה שאלת היוזאים מהן, לרבות אלה שיצאו ספדיים ומאזורה אחירות באפריקה, כבודך פרנץ, רק מעטים מהם הביעו ארזה.

השכתי קשב רב לחערמו של חבר-הכבד רפאל ולא ירדתי לסוף דעתו. משפטינו במשפטנו כדי לבורך אם ניאלדו אותו מזבם של היהודים בארץ ערב כדי לעשות רוחה פוליטי זה או אחר. גזמה לי שאני יכול לקבוע בודאותו שלו עשיינו זאת. כל צעד שעשינו היה מושפע אך ורק מהתשאלת אם יש בו כדי לעזרה ליהודים. באיזו מידה לפודם או לא לפודם זו שאלה מעשית.

רטמי לפניהם את ההצעות לבבי פרט, חורביה, ואזרחה דרום-אמריקה.
בפרק מעשה פועלם בייחוד לבבי יהודים בסוריה ובעיראק, שיש להם נתיניות פרטית, אבל לא קיבלו כל עזרה ממשית.
על רקע הצעה היא בקשר למחדיננות הערביה אין כוונתם ליהודים לאזח. אין הם פרשו לבורים זר לחענין בגורלם של היהודים בסענה שם מושבים מקומיים.

בדרך-כל השדרליג לחיפוי מדיניות לא השזרה על הערב. גם הבחירה של ספדי היה מתרך אוthon בגמתה. אין ספק שמכחינה המכובדים להסתמך הערביים. גם הבחירה של ספדי יש מכובדים באלה, אורי יש כאן סיכויים גם לאיסטלה ובמקרה אסוציאט על עיראק לספדי יש מכובדים באלה, אורי יש כאן סיכויים גם לאיסטלה ובמקרה אסוציאט גם לשוויז, אבל קשת לוופר זאת על ארזורה-הבדית. מחרן חיאום וחתיעזרות נבחרו מפודם מדיניות, כדי לא לעשות סזה קספדייה ביז-לאוטה, ובחדרנו מדיניות שיבורם התשפעה שלחן על מדיניות ערב ובעקבות שבירת. לכן בחדרנו בספדי, שוויז, איטליה, ולאחר מכן גם בערפת. מכל סקוט, נבדוק אורי יש מדיניות דספורת שיכולה לחירות לעזרה בעניין זה.

רצו לדבר על מדיניות ואישים.

היו"ר ד. חכמן

נכח ברועה מונה אשר חנוך מסננות שגדיה ארthan

על שולחן ההצעה.

ה. ח. ל. ט. חבר ה慷慨ה בדקם או גורדיין, האזדר, בן-אליעזר רפאל רשות יהודו וועדה אשר חנוך את מסננות שירchner על שולחן ההצעה.

4. מלחת כל משפחות צולגנו "זקן"

חיו"ר ד. תכון
 ידוע לי שעד כהedorן הגיעו להם לתרטיע לפניכם,
 ואנחנו קיילגנו את האעה. אין כאן מקרה דעתך.
 בדור-בכל אוחדו לא דוחבים לקבל שלוחות, אבל במקרה זה לא פוקדנו אף לרבע למלא
 את דרככם.

איינני צוריך לוטר לכם ולספר לכם על איזעוזו
 והשיחזף של כל חם כאותן שורה לפם.

חזרה ל"זקן", ומזהן מה שסמעו אין לנו ספק כי שיטוך האגדית נסרך ליזדים האגדות
 בירוח. געשה הכל כדי שיחזק חוויה תקינה לשיט. אין לנו ספק כי החוויאי וחסום של
 האגדית חוכgan מחייבת סבואה על-ידי הפטוחים הטובים בירוח שיש לבו. הימאים שטייר
 ב"זקן", בגדים ואחיכם, היה חטביהם ביותר שבתיל חיים, והחעלותם בשארת העולמות.
 אין ספק שגם יברילים לבוא אליו ולווטר כל אשר על לבכם.

בד ענבר טראולן
(אכינו של סגן סנפיד)
 כבוד היושב-ראש, חברי ועדת הרץ ובחרון. לפני
 זמן קצר בירוח לא חלם איש מאנטו ולא עלה על
 דעתו של איש שיביע רגע זה.

שבועיים לפני פנוי ה-29 בירוח קיילגנו הודיע
 משפחתו שבן הרזמנז להיפגש עם הבוגרים שלו. היחת זו שמחה רבת מאחר שהבוגרים שלנו שהר
 זמן מפורסם בחוץ-ארץ. הם נשלחו בטעם עצם החגיגת ישראל, שלביילגנו יש אמן מלא ביכולתו,
 אבל אחד מאנטוו גאה היה גערטה שחבן או האה ויה בזוללה. היחת שמח טבנץ, שדרה הביע
 לגבי 22 היה סגן בזוללה, ומואשור. היחת מפורסם סנד מלכוב שקיילגני מפורסם, מפני
 שידעתם שהוא מפורסם. פהנכם, לאחר ארוחה שמחה, קיילגנו צעוזו שאין לך דרבנותה.

כאן נשאלות שאלות רצוח. שלחו כליכם שהבוגרים שלנו
 עבדו פעלו קשה ותקיימו בעמץ רצ. וזהו יאן חיל חיים עם פרטומחה בעינין זה, הרוא
 הוודיע על יציאת מגיברלטס, לאחר סגן-עלמת האROLAH וראיינז אינטנו יככל לתשיב מה קרה.
 לא אעפוד כאן על פרטום וחודעות סוחרות זו אה זו, אשר שברו לא רק את חורי הבוגרים
 שחיי בזוללה אלא את היזייזר בולו.

באורחת שבת, לאחר שזבונע שנד הקשר עם האוללה
 פניזר ישר לחיל חיים, לייחידה, זו היות אוחבם. לא היה לנו עם מי לדבר.
 הפתדבנגן בחודר יטע במשם ימים וחדבך היחידי שנאמר לך אם יתחייב מהו - גודיע-
 לבם.

בין יתר המשמעות היה שטעה באילו האוללה לא
 חייתה חמורה ויוצאה לא לירושי, זאת לאחר פרטומת כל בר רענינה. התקבל הדרוש כאילו
 לקח אדם וזרקו אותו לביין להקח ברישיס. ולא ידוע לכל היבן אוחבך נמצאים ומה הטרוב
 אוחבך. העלמה של האוללה בלי לדעת מה קרה לה, השאירת אצל כל אחד מאנטו ממשוד קשה
 על הלב, מטהו מסחררי.

פצענו לזרחה נקבעה זו לא כדי להחלונן, אלא
 כדי לבקש עזרה. האמור שחי לגור תמי לא היה חי אסון כמעס עירוד, ואילו עבסי
 התחיל לזרז משטו, משטו הזרען חן עקב הסיטול ולא בל-בל נכו שחייה במשחרה שגדבגר
 בארכן ישיר והן עקב הסטוריות האורט את העלמה של האוללה. כל אחד מאנטו הדרש שטעה
 לא "זרק" כראוי, שטעו לא היה בסדר. אחטול גבענדו עם חחרדים רלבול אחר מהם יש
 הרבש כאיילו מסחררים משטו, ובמוכרון. אוחבך מבקשים מהבר הזרען הנכברת האוללה
 שתחביבה לנו עזרה להשתחרר סן הרגש הזה שטעהו אשר במת שורה לאוללה.

מד שנפר שמואלי:

הצוללה עברת מרחק עזרם, ולפי כל הנסיבות
שאפשרו גם שאיה נעלמת ממש על-ידי הבית. אך
אדי חוץ שודעת החוץ וחבתון יכולת, ריש לא סמכות למגוח ועדת פומחין. אם
יעדת החוץ וחבתון תיתן לאנשי המומחים את המגדת זההו המלוא, אכחדר נקבל
זאת בראון פוב, מחרך הנחת שאותה ועדת חבדוק את הדברים ומסיר מלכוד את החשש
שידו של מישור או רשלנותם הם שגרטגולחעלת של הצוללה.

איינני יכול לחייב שלם עם עצמו, מאזורני לא יהיה
שם ולא יהיה נקי אם אני, כאב, לא אעשה את המMESSIMO.

אנחדר שבקשים לפצוא את הצוללה בכל מחיר, ותדבר
אפשרי, אם כי איינני יודע בנסיבות זמן יש צורך לשפט בר, אבל כירום, בטעמיקה המודרנית
הבדר אפשרי. גם קאגידים בנסיבות של חיל חיים תודיעו שמדובר אפשרי. דבר זה השוב גם
לאח"ל רוגם לחיל חיים. יקר לנו צח"ל ויקרא לנו המדיינה, כל אחד מהנו חרד לאח"ל
כלעיגים שבראשו, ויש בורך לעשות הכל כדי לפתור את התעלומה כדי להוכיח שלא היה
כאן רשלנות, חילתה, של פלוני או אלמוני.

אני פקורה שודעת נכבהה זו העת הכל כדי לטלא
את בקשונו כדי לבלוט את הצוללה, לפחות את התעלומה, כדי שייתה לנו לפchorה لأن
לבכת אחת לשנה.

גב' אורנשטיין בלחו:

(אמור של חיים שנוי) חיל חיים לימד את החיצילים לא לפטר דבר על הצוללה.
בנ"ז נוטב היה לופר לי: אל הספרי לאיז שעני שרת בצוללה, בשעת שחיל חיים הרבה
בפראומת בדריו גם כשהצוללה יגא לאיסטוניט בסקורטנד רוגם כאשר היה עדבה אותו אונגלייה
וחודיעו בדרים מתי היה הביא לחופי הארץ. פרודו היה פראומת כל בר דבוח.

אני סבורת שהידיבים מטהו לחרדים, למשפחות,
(אחדתו של בר-זאב) וחמשחו הזה יכול לארות ברגע קשור אינטראקטיבי
אתן כדי להציג אורגנו סלהירות מהחלורה בכל סיום. אונשי פראומת מטה
אשריות כחיזאה מא-בחירות. יש צורך שנדע את העברות, שידע מה געה
ומה מתחזים לעשות. אני סבורת שלפחות לנו, למשמעות, חייבים את האינטראקטיב הדעת.

למנ"ז שורט מה שיש לי להביע, ארוח לעצמי לקדשו
לפניכם מכחבו של אחד התורמים.
(אביו של יצחק ערובן)

(מד פרקוביץ קרבון).

ירוד לנד על עוז צוללות שנעלמו, אבל שום צוללה
סאלה שנעלמו לא הייתה שבועיים ביום-כදוגמת "זקר". פובדה זו מובייה כי
ב"זקר" היה הסופרים ביזור. כל אחד פן החדרים שהיה בצללה היה בטוח בעבודתו
ולבן אין לחשב שהיה משוחרר במניב, וכל מה שקרה בצללה קרוב לוודאי שהיה מטהו
חיזוני. אם אני, איש פשר, חשב על בר, בזוראי השבזוען בר גם המומחים. ירו
הצוללה היה לא לירוי והיא לא הייתה חמוצה, וזה בשעה שידוע שחלק זה של חיים -
מכחיהם עד חימת - מלא כרישים, ואני יואלו מודיע לא היה לירוי, מודיע לא השבזוע על
חייהם של ילדיינו?

ואחדי שקרה האISON, מודיע נודכו החיפושים רק על-

על פני היפע חיים אייננו כביש, מודיע לא חפש מתחם לפני חסיפה?

האISON קרה לפני מני שלו היה קדר עם הצוללה. אם
היא קדר אולי אפשר היה להציג את האוניה, וחותמי ירושים זאת, וואהדי האISON שקרה
ל"הילח" מודיע לא השבזוע על זה?

פרק פ' פרק רביעי קדרון

יש אפשרות לפגוש את האגדה. יש מכתירים
אשר יזרדום לעומק של 40 אלף רגל, בשעה שכאן
מזכיר על עומק של 6,000 רגל לכל היוחדר. צפין להבייא ריך את המכשיר, וזריך לתהוויד
אוthon באוטר סקום שנשטע קרייאת אחורונת של האגדלה.

ארלי חטו את הצוללת, ובמקורה בז ארייך

לעשות מהו כדי להחזירה.

מקובל תודעם כאייל מכתירים מאנדרו משהו, לאחר
שהחדרוות בעורנות ובדריך היד סודהרו.

פרק פ' פרק חמישי גולדמן
(אתויו של דב-סמל יחזקאל מדרחי)

במגיהמת שהתקיימה בנה-בליטן נאסר לנו כי
האזור לא היה חמושה, וזה מוכיח לי מקרה שקרה לי במהלך שעת חיים, כאיזאתי
לקראב על ב'גין עם עוזי ללא כדרויים. אך גם במקרה צוללת, עם האורות המועלות בירוח
של צה"ל ושלו או רוחו לא לירוי, וזה בשעה שאזחנגו מוקפים ברוחות אויבים המציגים
בגבורה של הרוטים,

אני מאמין טחה"ל לא יפסיק את החימרשים. משום
מה אין לנו קשר לא עם חיל הים ולא עם משרד הביטחון. החורים משלים את עצם. אני
חווב שיש צורך שיתחייב קדר ישיר עם החוריים, לדודו להם על הנעתם ארכון שוטף, כדי שלא
ייפול אט עצם. אני חלמתי עם מה שארע, לא כן חורי. ברגעיו לדעת אם הצוללת אבדה,
ולא חניה לי דרך אלא לקבל אותה. אונחן למורי סבל וידוע שאלה איךם הראשו, ולצערנו
אולי וט לא אהדרוינו. אם יש סיכון - ציריך לחדריעת המשחזר אבל לא יתבן לזרוע
פלח על הפצעים. זה עבר את כל גבולות ההגבירות. ציריך לעשות מהו לפאן או לפאן,
כדי שמשחזרה יזעך מה המבוקש.

פרק ג' פרק חמישי גולדמן
אחריו של יעקב דוידזון

חורך זמן מזמן מקודם מכך מלחמת ששת הימים, חורך
שיטה או שבעה הרושים, קדר שני מקרים. מקרה
הראשון חורך חורן חורן של "איילת", שבת אבדד קרוב ל-50 אדים, ומקורה השני הוא המקרה
של "זכר" שהיד בו כ-70 בתוריים. 120 אדים מטיבם החוריים של המדינה ומיטב הכבישים
של המשחזרת השכולות.

אני שבדד שני מקרים איים יבוליט לחיות
חוצאות של מקרה עירוני. "איילת" שטה לאורך חורבי סיבגי בסידר שיבדרתי לא לירוי.
קוברגנטטי היחיל ידוע שביידי האוריב זמירות שבעל פה קטלניות, הם ידרו את הטרדה
של汗, ו"איילת" שיטה שט בפורה זו. "איילת" לא נפטרותה לשוט כטורה בטהון, אך
אודריה, מחרץ לפורה הפלילים, כי קברגנטטי הושבço על כך אהיא בשירות מחוץ למימי
הסדרינדריאליים.

אשר ל"זכר"; היא יאה מאגדלית עד גיברלטר
עם מקודמת לשוט על פני הים, ומגיברלטר עד חוף הארץ - לעומת מחתת למימי. האגדלה
לא נחוצה מלירוי, לחיפון, נפטרותה להבייא ארצת לאני "דולפין", שעתה הוא כל
רכבת על פני המים. "זכר" הפליגה באיזדור שורץ כוחה עזיבים, כשהיא אידכת המושת.
מקודם אחד חקר עברו למספר מ-30 שעורה עד שתחול בחיפורים.

שאלותיהם הן: 1. מודיע "זכר" לא היה חמושה?
2. מודיע חיבת מחתת למימי בשעת לפני "דולפין" ולא אחר?
3. מודיע נפטרותה לאח לא חוף שיבדרט חיבורו לשוכן כטו "דולפין", ובעיקר לאחר
- הפלגות הרבה לפני יכיאחה. דומה לי שבדד זה מחייב לתגוניה שחייה לה משימת מסודרת
מה? 5. אם היה לה משימת סודרת האח הדבר לא חייב הימושת על האגדלה? 6. אם היה
לה משימת, האם יתכן שהיא אבדה בעיטה של משימת זו או לא קדר עם המשימות? 7. לאדר
מה שטמענו מראש אבך כה אט מסחבר שטמעה הוא אבל האכזביה לתזוזה על יכיאחה
של האגדה, כפה בכל מקרה אחר, מכאן שטמעה שלא היה האגדה למסרים הרבה שקבלת "זכר"
לעומת הדר הדר במסרים שניתן ל"דולפין".

עד רעכין גבריאלי
8. האם המדינית צריכה ערד אסורה כלל, חילילה.
יש לאגיד את חיל חיים בפיטב האיזור ולא לבדוק
אנשים בהם יקרים על כלים בה ישנים.

שאלות אלה דורשות מענה ואנו אסוח לדוחהן על ידי
כג' סופתדרים אחרים. נימוקים על איסורי בגדיות. אנחנו מבקשים שחקום רעדת הקירה שחרר
בעיני זו ושבוגר אדום שלא היה כאן פה של שום אדם, רק תחיה מיוחד של מישור -
זהו היבט לעמומי לדיין.

היד"ר ז. חפטן
דברויי, אהים ואחריות, אנחנו מבדים אם כאבכם
ואפורכם ותלוננותיכם. אני חוטב טאטם מבניינים
שאנחנו לא רעדת הקירה, אין לנו לכך לא סמכות ולא כוונת טבונית לבדוק סקרה זהה.
מכיוון שידי עירא שלא נוכל להסביר לשאלותיכם הדומתי את אלוף השנה יסעור, ראש
מחלקה כוח אדם בחיל חיים, ואת רב-סרן דוד, פקד "דולפין", שיעזר במשרין על מנת
פאלותיכם.

על בקשתם למגוח רעדת הקירה צדקה להחלטת
המשפט.

אלים ג. יסעור
ראשי לפני את עיקרי הטענות, שחשמיעו קרובוי
הגולניים, ואטיב על אותן שאלות שangi יכול
להסביר עליהם. אני מקרוה שארכל להסביר על דובן.

יש קבוצה של שאלות הקשורות זו לזה, ואטיב עליהם
זה, כוונתי לדברים הקשור לאי-חיפה של האוללה, הפרטום, חדוד הלירוי, וחערבה
אטביברלטר לחיפה אריכה החוללה לשוט מתחם לטים. מדריכם של כל מלחמה וכלי
חברותיהם נעים כל אחד במרקם חיוך לכך - מטרים טס בגובה, הרכב נע בכביש, ואנו
נעה על פני המים, וдолלה - מתחם לטים. האוללה בוגריה וסיוועה לשות מתחם לטים. אין
שם סבנת בכך שתיאו שטח מתחם. חמוץ יותר, היא בשרות לאין ערוף כאשר תיא שחתם לטים, כי בכך
שכחינה זו אוללה בטוחה לאלו לאלו עמו, להחמק ולהסתתר מתחם לטים, ממרקם
ההganת העיקרית שלה, באמצעות שיש לה האוללה הם אינטנסיבי, כי בכך
אטיבורפדיות לחקרך ולא להציגך. כאשר צוללת אודרכת לטטר, ובאשר אוותה טטרה מתקבבת
לଘיב של האוללה, האוללה יורה את הטיבורפדיות ומתחילה להחמק כאשר המים שמעלייה הם
המבדינים עליה. אם כן, עוזברת צוללת שטה מתחם למיט איזנה לרעהה, אלא לטרבלת.
הдолלה לא היה חמוש טפי שטירפדיות שלח נשלחו ארצת בדרך אחרת.

כבר אמר שר הבטחון בנווחותכם, כי לאוללה "דק"
לא היה שום מסייעת סודית שמייחרו מנוסה להסתיר מכם, וחיזוק לכך היא העדבה שחייב
לא היה חמוש והפרטום שניחן להפלגה. כאשר שולחים צוללת לסייעת סודית מנוסה
להסתיר אותו הדברים מעיני היברור.

יש לדעת שכשר כלוי שירט נכסים למקומם זרים,
הערכהה המקומית מפרשת זאת ונורנכה מטרם גם לחנויות שליהם, ולבסוף אין כל שליטה
על כך. אין לה שליטה על עתוני חוץ, ואין באמורו הנורנץ לדאוב לבך שצוללה תעוזוב או
חסל בהסתיר. צוללת שלבו חובל אולי לעזוב בהסתיר את גמל חיפת, אבל אין באמורו הנורנץ
לדאוב לבך שתיא חזא מביברלטר או טיבורפדיות או פטורפדיות בילאי שראתה זאת או ידע על כך, מה
עד שהיה מקבל אסנה וציז זמור מזון ודלק.

אשר לליירוי; לא רק שלא מקבל שצוללה איננה
מקולח ליירוי של אגיה שטח - זה בלתי אפשרי שכן מפליגות בסיטורדים שודדים וכלי
על-מיימי איננו יכול לוותר כלוי חח-מיימי שאיננו נראת לכל חעל-מיימי - אלא האוללה
נדעה מטבעה לפועל לבזח. אין מקרה שטח צוללות מליה זו את זה ופושלוות שטח
ביחד, אלא צוללה פועלם לבזח. "דולפין" המליצה על פני חמד וקבלת ליירוי טפי
הורבאה ארצת זמן קצר אחר עבירות ולא היה צוות מחאים שיפעל אורחה, שימעיל אה כל
הפערכות הדרשות לאוללה בשעה שהיא מתחם למיט.

אלים י. יסעור
שביעית שיט לאזוללה מחתה למיטם.

"דולפין", אשר שמה על פניו חמיים, ذكرיהם היחס
לליורי, ספני שההפליגה על פניו חמיים אין לה הגנה
אשר לאפשרות למזרא את האזוללה. למזרות כטו
אדזות-הברית, ובמקרה מחרת יתרוח בritisnia, יש כיוון אמצעים טבעזרחות ואפשר למזרא
ברף אשר נפל מתחת לטמי, אבל בסקרם פרוגדר, לדוגמת, בעדרותם של מכשירים אלה אפשר
למזרא ארוחן אמצעות אשר נפלו ליד חוף ספוד. המקומות בהם מוגבל לקליפטורים פפרדים,
ארבעת, חמישת, או שישה קלילומטר, בשעה ש庆幸ה שעלינו לחפש בר או "דקר" חורא בלתי
ספוגדר. אין אונחנו יודעים חיבן חיה געלמת ומחי. כדי לחח לכט מושב על הדברים אודר,
המקומות התקדום בירוח הוא קרוב ל-800 ק"מ מחיפה לאודר ואלאאש ולדרוח. זה שמח של
אלפי פילין מודכעים. זו שיטת נצח. היא נצח לא רק מכחינה השטה, אלא כל
המכשירים אשר ספוגדרים למזרא צוללת בגדודים על שידור עד ובלוח בחזרה. חימ-הHIGHCO
צדוע אוניות שבדרך טבגדע במלחמות רבות ובסשן שנים רבות חוץ מהזאת מסעודה ותן
בחזרה מבוגרים אחרים, ראת אורחם מכשירים יתיח אודר לחדיד כדי לבזוק כל תחיכת
מחכה שחוזיר חד, מה עוד שגד עלי מחדיר לפומים הדים. יחר על כן, אמיילו תייפז
האזור, הרי אין מכשירים שבדרךם אפער יהיה לחדיד לעורק כה גדרול אדשיים שיוכלו
לבזוק מה קרה לה. האגזרות ליז הוּס פדר היי בעורק רדור יודהר, בשעה שטעוקים
בנחתיבת של "דקר" בגיעים ל-2 - 3 ק"מ, לפעםים יודהר ולפעמים קצת מחרה.

אם כן, האפשרות למזרא את האזוללה איננה נראית
סבירה ויאננה מעשית. אין שום אפשרות פכנית לחזרה אליו והוּס בעודם כן
. 12.

קשר בכללי שיש עלול להיות גם חרב פיצירות. אם היינץ
מקיימים קשר קבוע ומחמיר בין הבסיסים ובכל הטייט, אולי תדבר היה נורח הרגשות טובות,
אבל סזד שני יש לזכור שארוחן קשר נקלט גם אצל האורוב ומאפשר לו לעקוב אחרי האנייה
ולדרעתה חיבן היא נמצאה. יכול לחירות שאורוב אייננו ספוגול לפעמה מבדקים, אבל הוא
ספוגול לדעת חיבן נמצאה תזוללה בכל רגע. בדרך כלל, חטגה בז'ים היא לתמגע מסדר
פרט לדזה החקראה לצורן שליטה, ושליטה פירושה קבלת אינפורמציה מכלי חייט ותעבורה
פרקודות לכלי. יש להבין שקר, כטו כל מרכיב טכני אחר, אייננו ממש בסדר, והמ
יש הסעה בקשר למשר כמה שעת, וזה שבייה לסדי, אין פירוש חדר שקרתת קסטטוטה.
בחולבתה של "דקר" קבענו כי תזוללה תקיים אשר אתה לשפטה שעת, ויחסית למקובל
בז'ים אחרים בעולם אלה הם רוזחי זמן קדרים מאד. יש איזים שבטם יש חקשות אתה
ל-12 שעת או יותר ל-24 שעת, ובטעיבותם סדרירות נאסרת כל החקשות שעת יציאת
של האזוללה לדרך עד שהיא מביאה למחרן חפה. בקרה זאת מכאים בהשוו שטחו עלול
לקירות וואיש לא ידע על כך. אבל זה הלא אייננו הסיכון החומר בירוח שאנדרו גוטלים
על עצמו במשמעות רבה.

אין לי הרבה לחשיב על הקשר שיש באילו בין האסון
של "איילת" ובין העלפת של "דקר". ביחס ל"איילת" מרגע ועדת הקירה, שתקרת את
הספירות. איינני חשב שבים, בדמיונה הדעת ובביס הדעת, יש אפשרות לא לחייב בטורה
של איזה שהוא נסע. לסוקום שלא מגי הטרופדו - מגי התרחוח, לסוקום שלא מגי התרחוח -
מגי המטרו.

אשר לקשר אינפורטטבי עם המשחרות לאחר השיטה
עם שר חבטהון, שהתקיימה בחיפה, שלחנו ספדר חולייה שהספיקו לבקר אצל כל המשחרות
פרא לאחלה. אחותו הצלחנו למזרא גם את אורתה המשחה אותה. האפלהות יכולות היה לבצע
כל אינפורמציה ולשאול כל שאלה. ספדרו לכל משפחה גם סלטון וגם כתובות שאחתם הם
יכולים לחיות בקסטר. ככל משפחה יכולת לבוא למזרדי ולקלב כל אינפורמציה שאוכל לספדר
ארותה.

אם יש מישור מירוח שנקבע לטפל בעניין זה?

ר. ברקן

בן, מלחמת בר אדם. אני, בעדרותם של מפדר קציגנים
במחלקה, עוטקים לא-ר. בחרום האינפורמציה, אלא גם
בחזרם הבעירם המהווררות يوم יומ אזל חנשיהם וחלידים. יש כושאים אונחן שתחולנו
... 12/
לטפל בהם.

דף מס' 12 מחרך 13 דפים
עורך מס' 6 מחרך 6 עורךים

סודדי

אללים ז. דודו:
אחותROL החקיינית פגיעה אזל ראש אכ"א במטב"ל,
שהה נשוחף גם נציג משרד הבטחון, וקבענו דרכיהם
לטיפול במสภาพה. קשח לי לחשיך שגם חייה פנימית חייא לא חיינה, כמסגרת האפשרויות
דוחמצעיים העודדים לרשוחנו.

חיה חייתי סבקש רק לחשיים מספר נקורדרה, שזריזינו
על-ידי אלוף-משנה יסעור.

אשר לפדרום יש לזכור "דקר" נרכשה לפני
כשנתים וחצי ואי-אפשר להסתיר עובדה זו במשך זמן כה רב. "דולפין" נרכשה ונמסרה
לאזור הימראלי תוך שבוע ימים. לפני בקשות של חביריטים ובירוזם של חבריטים לא ניתן
לכrown שום פרט, וכך לא היה פרט גם בארכן. ב"דולפין" לא נעשו שום שיפורים ולמעט
תיה בה רק צורה המשם מצומצם, שהביא את הכליה לישראל.

מקורם נאמר על-ידי אלוף-משנה יסעור, כי יש
פרוטו לבבי כל אוניה העודדת את המפל.

במקורה של "דולפין" חבריטים לא היו מערוניים
בפרוטו.

מד יענין גבריאל:

דס"ן א. דודו:

ההעדרה האשלה, כיצד יתכן שתיעלים אוללה בלי
שתחיה אפשרות גלוות משטו. ידוע לי שם שארט איננו מכח איש, אבל אקדמי שஅחרי
מלחמה העולם השבוי היה ללחימה שני מקדים של צוללות שנעלמו בידי להשאייר כל סימן
לסיבת שבידם לבך. יתר על כן, האוללה "מיידרב" שנעלמה יומיים לאחרי "דקר" נעלמת
בדיבר ערבדר שבידר 50 ק"מ, לאירועים כלים שנפללים יותר משיש לנו ועובדה היא
ש"מיידרב" לא נמצאה. הם פרקו כל מיליטר ועד היום לא נמצאו דבר.

אשר לליורי, מדוע יש צוללות למידנה-ישראל, מזה
חש שניות, חפה מזוללות ביחסו וולא ליורי. אני מונה עשר שנים בחיל-תים
והפלתי בנתיב זה לפחות 12 - 14 פעמיים ללא ליורי, ובזוללות ישירות יודח פ"דקר".

אד לא היו רוסים.

מד פרקוביץ קרול:

דס"ן א. דודו:

הושמעה גם טענה כאילו חゾלה "דקר" היא ישנה.
כליו זה עבר אח כל השיטות והשיטות סבל אוללה
בדיטיה עוכרת בסוגה בריטית. לאחר מכן נערך כל חבדיקות הרווחות כדי לחביה
את חשיבותה. מבחינה זו אין כל של ספק לבבי טיב השיטות רטיב העבריה שטרוקע בה.

אבל זה בכלל-זאת כלי יון.

מד יענין גבריאל:

חייריד ד. חבחנו:

לאחר שקבענו את הדברים בדרכיהם ובקשו, אני חזר
וסדריש אינן לנו כל סמכות וכל ידע כדי לקבוע
אייזו הייתה עמדה הן לבבי החולנות והן לבבי התשובות.
בעקבות ישיבת זו אפגש עם שר הבטחון, שיבורא לשיבת
מיוחה עם הרועה הדקה, כדי לדון שוב בעניין "דקר", שקבע יודח מספר תיום של כל
אחד מהנור.

שוחתתי בעניין זה עם אלוף חדראל, היחת זו שיחת
מספרה סא"ד שהתקיימה בכתי, והתוא ציין שהשתתף שדריך עלייר, אמונתא אומאנט ב-570 אלף
קילומטר, הוא כשלוח של ארמת,DKROB לזרדאי שיש מאות אגדות מתחם למיטה. שמעתי סמכות
את הדברים ללא יכולת לחביב עליהם, מפני שאיננו מושחה. אזכיר את "תשלושה", אגדת
ש声称 על פניהם, טעה, ואין אנחד יכולם לבולוחה. לא גילינו עד מה הספינה של
ה-23 שבדה בתקופת המלחמה.
מכל מוקם, נמיין לדון בדברים עם שר הבטחון.

גב' שחר צפורה
רבות דובר כאן על פרסום, מאחרדי המשען ביחס
לפרטוטים סחתה הינה שמו האזרחי נגעה על-ידי
כוחות עזים. האם יש שחר להנחת זו? אונצור שביקש שחרונו לדרך מהשנה.

ג' ח' 17
אטענו כאן שאין כל עקוצה אשר יוביאו להנחת בזו.
בם אונצור שאלנו שאלות בכירון זה, ונאמר לנו
שאין כל עקוצה שייעדו על כך שחזרלה נגעה על-ידי כוחות עזים.

מר שגף טוואלי
זה לי לציין, לאחר שטעתי את דבריו של אלוף-
משה יסעור, ואת דבריו של רב-סרן דרור, אחד
מחם סודר את חברו. "דולפין" הפליג על פסי המים, אם כי כל הסבב ביחס לרכישת
חיה סודרי, אבל בזאת מאוגלה היא קיבלה לירוי ואבטחה. "דקר" גשלחת, אחריו פרסום
רענדי, ללא אבטחה טינומילית. מה שקרה בגדת אונצור בנתום ארתי, אם כי זאת לי על כל
אדם. מההסבר שקיבלו יש לי הדרושים שרטוט עלינו גזר דין של סודר לעולם, דוח בדוע
בירותר. היהת טלה, בנים נפלר, זה היה הדין. אבל אונצור אונצור אונצרים לרותם ולדעתם
את חמתם, אבל בקשרו שלנו דותם הדבר לאדם אנטוניאנו טכנייטים או רוחן לבור וטנטנטים
פעם לפעם טיפה מים על ראשו, עד שהוא משתבע.

אנדי חשב שלא נעתה המכסייטים כדי להנחת שחזרלה
חביע בשלוט לביהם. אם היה פרסום כתם דבר, מה היה הטעם להסתירה בשעה שמיון במים,
סדו עזין לירוי לדולפין" שהכל סביבה היה סודרי. כיצד אפשר להבין זאת יש חשש
שהיה כאן איזה שתוא מחדל, או שמשתו לא "דפק".

חו"ר ד. חכמן
זוללה יכולת להנחת אם הדבר ניחן, אבל מה היה
העש אם אין היה חמוץ? וזה כמובן לא מהירות בדוללה ובשעה שאין לה כלים הדרושים
להגנתה.

חו"ר ד. חכמן
אין אונצור חוקרים בפרטם. התכוון לבבי "דולפין"
ח'א, כפי שגאר כראן, על/off היה לה צורה סאומן
וזיה לא היה מושפע כמו שרשפא "דקר".

חפרוטוקול של ישיבת זו יועבר לשער הבתוחן עוד
לפדי שקיים אחר ישיבה בעניין זה.

מר זרבוביץ פרולן
רב-סרן דרור בורדראי יודיעו שלא י ח |שׁר שמשתו
קרו בפניות אזרליה, מפנוי שם כל איש חוץ בורדר
ובל בזוויג חוץ איש. אם קרה משהו לצוללת זו קרה מפניה שלא היה לה קשר. אין לי ספק
שבאוצר היה הביעו לכרתים היה חיתה זקופה לירוי, מפנוי שיטה זו שורץ כוחות תרוצים
לבלווע אונצור. וא'

אנדי מצעירה אם התקבל הדרוש מאילו יש כאן שני
כוחות, מצד אחד אונצור מצד השני חיל הים.

חו"ר אובייקטיבי בירותר. שאחוי, שאחוי היה; אם היה חמוץ וטיפול ביחס ל"דקר"
חפוך אובייקטיבי בירותר. שאחוי, שאחוי היה; אם היה חמוץ וטיפול ביחס ל"דקר"
כאשר דיברתי על אינטראציה לא ההכרזתי לפרטיט
שכדי לקבלם בשלוח ההוריות אלוף-משה יסעור האזרן, ואשר טלו בעיקר בעניניו
סעד. אונצור בירוחם היה לאינטראציית פטוף אחד, לאינטראציית על הנעתם כדי לנטרת
ולבלר מה קרה כאן.

חו"ר ד. חכמן
בידי הפטלה הסכמתה להחלים על המשך הטיפול,
והיא תשחר בעניין זה את שער הבתוחן ומפקד חיל הים.
אונצור, כפי שאמרתי, נקיים ישיבה נוספת עם שער הבתוחן.